

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 14. sierpnia 1907.

Treść: (M 196 i 197.) 196. Rozporządzenie dotyczące dowodu szczególniejszego uzdolnienia, wymaganego po myśli § 23., ustępu 1., ustawy z dnia 5. lutego 1907, dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej, do rozpoczęcia koncesyjowanych przemysłów wymienionych w § 15., punkty 1., 2., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 14., 17., 18., 20., 21., 22. i 23. ustawy z dnia 15. marca 1883, względnie ustawy z dnia 5. lutego 1907. — 197. Rozporządzenie, dotyczące prowadzenia ksiąg koncesyjowanego przemysłu stęczenia służby i posad, jakież policyjnej kontroli tego przemysłu.

196.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i Ministrem wyznań i oświaty z dnia 6. sierpnia 1907,

dotyczące się dowodu szczególniejszego uzdolnienia, wymaganego po myśli § 23., ustępu 1., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej, do rozpoczęcia koncesyjowanych przemysłów wymienionych w § 15., punkty 1., 2., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 14., 17., 18., 20., 21., 22. i 23. ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., względnie ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p.

Nr. 26.

Artykuł I.

Na zasadzie § 15. ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., względnie ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., tutdzież na zasadzie § 23. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., zarządza się pod względem złożenia dowodu szczególniejszego uzdolnienia dla niżej wymienionych koncesyjowanych przemysłów, co następuje:

1. Przemysł prasowy.

Osoby, ubiegające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 1.. ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysły, mające za cel rozmnażanie drogą mechaniczną lub chemiczną literackich lub artystycznych utworów (drukarnictwo, miedziorytnictwo, stalorytnictwo, drzeworytnictwo, litografia i t. p. łącznie z prasami amerykańskimi), mają wykazać się świadectwem stwierdzającym, że przemysłu dotyczącego należycie się wyuczyły, jakoleż świadectwem pracy na dowód, że w nim przez lat kilka praktycznie były zatrudnione.

Pod względem przemysłu drukarskiego dowód ten zastępujeświadczenie odejścia uczniów zwykłych seceyi dla przemysłu książkowego i rycinowego przy naukowym i doświadczalnym zakładzie graficznym we Wiedniu, względnie potwierdzenie, wydane uczniom nadzwyczajnym tej seceyi, że studia z dobrym postępem ukończyli.

Jako dowód szczególniejszego uzdolnienia do rozpoczęcia przemysłu litograficznego, fototypii, tutdzież wykonywania sposobem przemysłowym wszystkich tych reprodukcyi fotograficznych, do których używa się pras drukarskich, uważać należy w połączeniu z co najmniej czterą półrocza obejmującą, w drukarni wspomnianej w poprzedzającym ustępie zakładu odbitą praktyką,świadczenie ukończenia ze skutkiem ostatniego roku seceyi dla fotografii i reprodukcyi przy naukowym i doświadczalnym zakładzie graficznym we Wiedniu.

Osoby ubiegające się o koncesję na przemysły wspomniane w § 15., punkcie 1., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., których przedmiotem jest handel utworami oznaczonymi w ustępie 1. (księgarnie łącznie z antykwariatom, handlami dzieł sztuki i nut), mają wykazać się odpowiedniem do wykonywania tych przemysłów ogólnem wykształceniem.

Tak samo i osoby starające się o koncesję na wspomniane w § 15., punkcie 2., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysły, których przedmiotem są przedsiębiorstwa wypożyczania utworów oznaczonych w ustępie 1. jak i utrzymywania czytelni, wykazać się mają odpowiedniem do wykonywania tych przemysłów ogólnem wykształceniem.

2. Przemysł żeglarski.

Osoby starające się o koncesję na wymieniony w § 15., punkcie 5., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysł żeglarski na wodach śródlądowych, mają wykazać się dostatecznymi, w zawodowych czynnościach lub też w zawiadowstwie handlowem takich lub podobnych przemysłów nabytemi praktycznymi wiadomościami i przyniötami.

Gdyby co do poszczególnych wód istniały osobne przepisy, w takim razie są one dla tych wód miarodajne.

3. Kominiarze.

Osoby starające się o koncesję na przemysł kominiarski, wymieniony w § 15., punkcie 7., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., winny udowodnić, że prawidłowo przemysłu się wyuczyły i co najmniej dwuletnią praktykę w przemyśle odbyły.

4. Czyściciele kanałów.

Osoby starające się o koncesję na przemysł czyszczenia kanałów, wymieniony w § 15., punkcie 8., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., winny wykazać się co najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle.

5. Wyrób i sprzedaż broni i amunicji.

Osoby starające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 10., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysły wyrobu i sprzedaży broni i amunicji mają wykazać się co najmniej dwuletnią praktyką w dotyczącym przemyśle.

O ile chodzi o koncesję na wyrób i sprzedaż broni palnej, osoba starająca się musi nadto udowodnić, że dotyczącego przemysłu prawidłowo się wyuczyła.

Wspomniany w poprzedzających ustępach dowód szczególniejszego uzdolnienia co do wyrobu i sprzedaży broni palnej zastępuje świadectwo odejścia szkoły zawodowej dla przemysłu odnoszącego się do wyrobu broni w Ferlachu.

6. Wyrób i sprzedaż materiałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i przetworów wybuchowych wszelkiego rodzaju.

Osoby starające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 11., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysły obejmujące wyrób i sprzedaż materiałów pyrotechnicznych i przedmiotów pyrotechnicznych mają wykazać się potrzebną znajomością pyrotechniki przez złożenie dowodu odbytej co najmniej jednorocznej praktyki w dotyczących przemysłach, względnie dowodu nabyczych wiadomości chemiczno-technicznych.

Osoby starające się o koncesję na wyrób przetworów wybuchowych winny wykazać szczególniejsze uzdolnienie po myśli rozporządzenia ministerialnego z dnia 2. lipca 1877, Dz. u. p. Nr. 68. (zmienionego rozporządzeniem ministerialnym z dnia 22. września 1883, Dz. u. p. Nr. 156.).

Wspomniany w poprzedzających ustępach dowód szczególniejszego uzdolnienia da się we wszystkich przypadkach zastąpić świadectwem dojrzałości lub też świadectwem ukończenia ze skutkiem ostatniego roku oddziału chemiczno-technicznego wyższej szkoły przemysłowej

przy rządowej szkole przemysłowej w Pradze,
przy rządowej szkole przemysłowej w Liberec,
przy rządowej szkole przemysłowej w Bielsku,
przy rządowej szkole przemysłowej w Krakowie i

oddziału chemiczno - technicznego wyższej szkoły przemysłowej przy rządowej szkole przemysłowej w XVII. dzielnicy Wiednia.

7. Wytwarzanie trucizn i przysposabianie materiałów i przetworów przeznaczonych na lekarstwa, oraz sprzedaż jednych i drugich, o ile to nie jest zastrzeżone wyłącznie aptekarzom; nadto wyrób i sprzedaż sztucznych wód mineralnych.

Osoby starające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 14., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., wytwarzanie trucizn, na przysposabianie materiałów i przetworów do celów leczniczych, jakież na wyrób sztucznych wód mineralnych mają wraz z dowodem dwuletniej co najmniej praktyki w laboratorium chemicznem lub też w zakładzie przemysłowym, w którym uprawia się przedmiot koncesji, przedłożyć świadectwo dojrza-

łości lub świadectwo ukończenia ze skutkiem ostatniego roku oddziału chemiczno-technicznego wyższej szkoły przemysłowej

przy rządowej szkole przemysłowej w Pradze,
przy rządowej szkole przemysłowej w Liberecu,
przy rządowej szkole przemysłowej w Bielsku,
przy rządowej szkole przemysłowej w Krakowie i

oddziału technicznego wyższej szkoły przemysłowej przy rządowej szkole przemysłowej w XVII. dzielnicy Wiednia.

Osoby starające się o koncesję na sprzedaż trucizn oznaczonych w § 1. rozporządzenia ministerialnego z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 60., mają po myśli § 2. wymienionego właśnie rozporządzenia wykazać się wymaganem do tego szczególniejszym uzdolnieniem.

Osoby starające się o koncesję na sprzedaż materiałów i przetworów przyposobionych do celów leczniczych, następnie na sprzedaż sztucznych wód mineralnych, o ile to pod względem tych wyrobów nie jest dla aptekarzy zastrzeżone, winny wykazać się odpowiedniem do wykonywania tych przemysłów ogólnem wykształceniem, tudzież co najmniej dwuletnią praktyką.

8. Zakładanie gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów.

Osoby starające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 17., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., zaprowadzanie przewodów gazowych, urządzeń do oświetlania i wodociągów, to jest o uzyskanie koncesji na instalatorów gazociągów lub wodociągów, mają wykazać:

1. że wyuezyły się przemysłu zaprowadzania przewodów gazowych lub wodociągów, względnie przemysłu mechanicznego, ślusarskiego, blacharskiego lub kotlarskiego i

2. że odbyły czteroletnią praktykę w robotach instalacyjnych, wchodzących w zakres ich zawodu.

Miejscie tego dowodu zastępuje w połączeniu z wykazaniem przynajmniej dwuletniej praktyki w dotyczącym przemysłu instalacyjnym świadectwo pierwszego egzaminu rządowego z budowy maszyn, złożonego ze skutkiem w wyższej szkole technicznej we Wiedniu, w Gracu, w Pradze (niemieckiej i czeskiej), w Bernie (niemieckiej i czeskiej) lub we Lwowie, względnie świadectwa ze złożonych poszczególnych egzaminów ze wszystkich przedmiotów tego rządowego egzaminu z postępem co najmniej dostatecznym, oraz świadectwa ze złożonymi ze skutkiem egzaminów postępowych z nauki o maszynach, budowy maszyn i technologii mechanicznej, następnie świadectwa dojrzalości lub świadectwa ukończenia ze skutkiem ostatniego roku oddziału

mechaniczno-technicznego wyższej szkoły przemysłowej

przy rządowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

przy rządowej szkole przemysłowej w Tryjeście,
przy rządowej szkole przemysłowej w Pradze,
przy niemieckiej rządowej szkole przemysłowej w Pilźnie,

przy czeskiej rządowej szkole przemysłowej w Pilźnie,

przy rządowej szkole przemysłowej w Libercu,
przy niemieckiej rządowej szkole przemysłowej w Bernie,

przy czeskiej rządowej szkole przemysłowej w Bernie,

przy rządowej szkole przemysłowej w Hohenstadt,

przy rządowej szkole przemysłowej w Bielsku,
przy rządowej szkole przemysłowej w Krakowie,

następnie niższo-austriackiej krajowej szkoły przemysłowej (wyższa szkoła przemysłowa o mechaniczno-technicznym kierunku) w Wiener-Neustadt, dalej kursu budowy okrętów przy rządowej szkole przemysłowej w Tryjeście i wyższej szkole zawodowej dla ślusarstwa budowlanego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, w końcu świadectwa odejścia szkół werkmistrzów o kierunku mechaniczno-technicznym przy rządowych szkołach przemysłowych w Linie, Gracu, Pradze, Śmichowie, w Pilźnie przy niemieckiej, w Pilźnie przy czeskiej, w Libercu, Pardubicach, w Bernie przy niemieckiej, w Bernie przy czeskiej, w Bielsku, niższej szkole zawodowej dla ślusarstwa budowlanego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu;

oddziału dla ślusarstwa przy oddziale dla robót ciecielskich i ślusarskich w Ebensce;

oddziału dla ślusarstwa narzędziowego i kowali narzędzi przednich przy szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

oddziału dla ślusarstwa przy zawodowej szkole robót ciecielskich i ślusarskich w Bruku nad Murem;

maszynowo-przemysłowej szkoły zawodowej w Celowcu;

oddziału dla obrabiaczy żelaza przy zawodowej szkole przemysłu rusznikarskiego w Ferlachu;

szkoły zawodowej dla obrabiania żelaza i stali w Fulpmes;

oddziałów dla przemysłu maszynowego przy szkole zawodowej dla przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Komotowie;

odziału technicznego zawodowej szkoły dla przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

zawodowej szkoły maszynowo - przemysłowej w Przerowie;

zawodowej szkoły ślusarstwa przy rządowej szkole przemysłowej we Lwowie;

zawodowej szkoły obrabiania żelaza w Sokołowie i zawodowej szkoły ślusarstwa w Świątnikach.

9. Wyrób i naprawa kotłów parowych.

Osoby starające się o koncesję na wymieniony w § 15., punkcie 18., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., wyrób i naprawę kotłów parowych, winny razem z wykazaniem praktyki odbytej w wzniakowanym przemyśle, przedłożyć świadectwo z pierwszego egzaminu rządowego z budowy maszyn, złożonego ze skutkiem w technicznej szkole wyższej we Wiedniu, Gracu, Pradze (niemieckiej i czeskiej), Bernie (niemieckiej i czeskiej) lub we Lwowie, względnie świadectwa z poszczególnych egzaminów ze wszystkich przedmiotów tego egzaminu rządowego, złożonych z postępem co najmniej dostatecznym, oraz świadectwa ze złożonych ze skutkiem egzaminów postępowych z nanki o maszynach, budowy maszyn i technologii mechanicznej, względnie świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia ze skutkiem ostatniego roku oddziału mechaniczno-technicznego wyższej szkoły przemysłowej

przy rządowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

przy rządowej szkole przemysłowej w Tryeście,

przy rządowej szkole przemysłowej w Pradze,

przy niemieckiej rządowej szkole przemysłowej w Pilźnie,

przy czeskiej rządowej szkole przemysłowej w Pilźnie,

przy rządowej szkole przemysłowej w Libercu,

przy niemieckiej rządowej szkole przemysłowej w Bernie,

przy czeskiej rządowej szkole przemysłowej w Bernie,

przy rządowej szkole przemysłowej w Hohenstadt,

przy rządowej szkole przemysłowej w Bielsku,

przy rządowej szkole przemysłowej w Krakowie,

przy niższo-austriackiej krajowej szkole przemysłowej (wyższa szkoła przemysłowa o kierunku mechaniczno-technicznym) w Wiener-Neustadt lub kursu budowy okrętów przy rządowej szkole przemysłowej w Tryeście albo też wyższej szkoły zawodowej ślusarstwa budowlanego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

10. Podkowianie kopył.

Osoby starające się o koncesję na wymienione w § 15., punkcie 20., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., trudnienie się w sposób

przemysłowy podkowaniem kopył mają udowodnić szczególniejsze uzdolnienie po myśli rozporządzenia ministerialnego z dnia 21. czerwca 1874. Dz. u. p. Nr. 100.

11. Tępienie szezurów, myszy etc. zapomocą środków trujących.

Osoby starające się o koncesję na podany w § 15., punkcie 21., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., przemysł tępienia szezurów, myszy, szkodliwych owadów itp. zapomocą środków zawierających truciznę mają wykazać się, że posiadają potrzebne wiadomości zawodowe i praktyczne doświadczenie.

12. Utrzymywanie przedsiębiorstw pogrzebowych.

Osoby starające się o koncesję na wymieniony w § 15., punkcie 23., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., przeniemy utrzymywania przedsiębiorstw pogrzebowych mają wykazać ogólne wykształcenie, odpowiadające dotyczącym miejscowym stosunkom, jakotęż zakresowi uprawnień do wykonywania koncesji, o które się starają, ludzie odpowiednie praktyczne uzdolnienie.

Starający się o koncesję winien przedwyszystkiem złożyć dowód, przedkładając świadectwo lekarza urzędowego, że dokładnie obznajomiony jest z obowiązującymi przepisami i policyjno-sanitarnimi postanowieniami, odnoszącymi się do ekshumacji zwłok, ich transportu, jakotęż z postępowaniem, którego przestrzegać należy przy zwłokach zakaźnych.

Artykuł II.

W jaki sposób udowodnić należy szczególniejsze uzdolnienie do rozpoczęcia koncesjonowanego przemysłu budowlanego, wymienionego w § 15., punkcie 6., ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39., względnie w § 1., ustawy z dnia 26. grudnia 1893. Dz. u. p. Nr. 193., postanawia tuż powołana ustanowia.

Co się tyczy koncesjonowanego przemysłu stręczenia służby i posad, wymienionego w § 15., punkcie 22., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., przepis odnoszący się do dowodu szczególniejszego uzdolnienia jest zawarty w § 21. a, usterpie 2.. powołanej ustawy.

Artykuł III.

O ile w przepisach wydanych na zasadzie § 24. ordynacji przemysłowej, mocą których poszczególne przemysły przywiązane zostały do koncesji, zawarty jest warunek złożenia dowodu szczególniejszego uzdolnienia do rozpoczęcia odnośnych przemysłów, obowiązują co do sposobu, w jaki uzdolnienie to należy wykazać, dotyczące przepisy rozporządzeń.

Artykuł IV.

Co do składania dowodu szczególniejszego uzdolnienia przy jawnych spółkach handlowych i spółkach komandytowych, znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia § 14. e ustawy z dnia 5. lutego 1907. Dz. u. p. Nr 26. O ile rozchodzi się o przedsiębiorstwo przemysłowe uprawiane sposobem fabrycznym, wystarczy, jeżeli dowód szczególniejszego uzdolnienia złożony zostanie co do osoby zastępcy (zawiadowcy przedsiębiorstwa) (§ 23. a. ustęp 4.. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26.).

Artykuł V.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26. Z tą samą chwilą przestają obowiązywać rozporządzenia ministerialne z dnia 17. września 1883. Dz. u. p. Nr. 151., z dnia 20. grudnia 1893. Dz. u. p. Nr. 184., i z dnia 18. października 1899. Dz. u. p. Nr. 203., tudzież obwieszczenie z dnia 3. września 1906. Dz. u. p. Nr. 198.

Bienerth wlr.

Fort wlr.

Marchet wlr.

197.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 6. sierpnia 1907,

dotyczące prowadzenia ksiąg koncesjonowanego
przemysłu stręczenia służby i posad, jakież po-
licyjnej kontroli tego przemysłu.

Na zasadzie § 54., ustępu 1.. ustawy z dnia 5. lutego 1907. Dz. u. p. Nr. 26., dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej rozporządza się:

§ 1.

Każdy posiadacz koncesjonowanego przemysłu stręczenia służby i posad jest obowiązany prowadzić dla wszystkich interesów stręczenia księgi handlowe.

Wszystkie strony księgi handlowej muszą być paginowane, a sama księga ma być przez władzę przemysłową widymowana.

Księga handlowa ma zawierać następujące rubryki:

- a) liczbę bieżącą;
- b) kategorię poszukiwanego lub zaofiarowanego miejsca służbowego, względnie pracy;
- c) żądaną lub zaofiarowaną płacę;
- d) nazwisko, zatrudnienie i adres ofiarującego służbę albo pracę;
- e) nazwisko, zatrudnienie, wiek i adres szukającego służby lub pracy;
- f) wyszczególnienie dokumentów legitymacyjnych osoby szukającej służby lub pracy (książka robotnicza, świadectwo służbowe, książka służbową, świadectwo przynależności, legitymacja do podróży itp.);
- g) dokładne podanie miejsca przeznaczenia, w którym starający się ma być umieszczony;
- h) data wypływu i uiszczenia należytości wpisowej;
- i) data przyjęcia do skutku przydzielonego stosunku służbowego, względnie stosunku pracy, tudzież złożenia należytości za pośrednictwo;
- k) rubrykę uwag.

§ 2.

Księgę handlową przechowywać należy przynajmniej przez lat pięć, licząc od dnia ostatniego wpisania, i przedłożyć ją na każdorazowe żądanie organom władzy nadzorczej.

§ 3.

Wszelkiego rodzaju stręczenia służby i posad dla kobiet, które w dniu wpisania ich do wspomnianej księgi handlowej 24. roku życia jeszcze nie ukończyły, ma przedsiębiorca przemysłu oprócz w tej księdze handlowej utrzymywać także jeszcze bieżąco w ewidencji w osobnym spisie; do tego wykazu wpisywać się będzie oprócz dat w § 1. dla ogólnej księgi handlowej przepisanych także nazwisko i miejsce zamieszkania rodziców, względnie opiekunów, jakież ewentualnie sąd opiekunicy dotyczącej osoby płci żeńskiej. Spisy te przedkładać należy na każdorazowe żądanie dla przejrzenia ich i ewentualnego zrobienia odpisu oprócz organom władz przemysłowych, także organom rządowych władz policyjnych jak i odpowiednio legitymującym się funkeyonaryuszom tych prywatnych stowarzyszeń humanitarnych i korporacji, które przez rządową władzę polityczną lub policyjną jako uprawnione do tego zostały przedsiębiorcy wskazane.

§ 4.

Koncesjonaryusz jest obowiązany na żądanie władz przemysłowej przedłożyć wyciąg dat potrzebnych do celów statystyki publicznego wykazu pracy (§ 21. e, ustęp 5.. ustawy z dnia 5. lutego 1907. Dz. u. p. Nr. 26.).

§ 5.

Przepisy tego rozporządzenia znajdą zastosowanie także i do tych koncesyjnych, którzy pozwolenie na uprawianie przemysłu stęczenia służby i posad już na zasadzie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy z dnia 5. lutego 1907. Dz. u. p. Nr. 26., prawidłowo otrzymali.

§ 6.

Władza przemysłowa poddawać będzie przedsiębiorstwa stęczenia służby i posad peryodycznym doglądom przez organa policyjne, co do dokładnego przestrzegania wszystkich postanowień tyczących się wykonywania tego przemysłu.

Władze przemysłowe wydawać mają potrzebne ewentualnie ze względu na stosunki miejscowe, dalsze jeszcze policyjno-przemysłowe przepisy, odnoszące się do wykonywania znajdujących się w ich przemysłowym okręgu przemysłów stęczenia służby i posad.

§ 7.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu będą karane po myśli postanowień karnych ordynacji przemysłowej.

§ 8.

W jaki sposób przemysłowcy, których koncesja uprawnia do stęczenia miejsce dla mamek, względnie do stęczenia służby i zarobku za granicę, prowadzić mają swoje księgi i jakiej dalszej policyjnej kontroli pod względem zakresu i rodzaju wykonywania swego przemysłu mają się poddać, postanowią się drogą osobnych rozporządzeń.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26., dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej.

Bienerth wr.

Fort wr.